

[Vilhelm Rasmussen.]

højskole, vi har, mangler jo Elever, men ikke Plads. Det har jeg tidt nok forklaret i dette høje Ting, at Statens Lærerhøjskole praktisk staar tom hele Formiddagen indtil Kl. 2—3 om Eftermiddagen. Der er altsaa rigelig med Plads til at modtage endnu mange flere end dem, der gaar der, der kan sandsynligvis i det mindste være dobbelt saa mange Elever, som der nu er, uden at der bliver Pladsmangel. Det af Venstre stillede Forslag vil altsaa sige, at man, for saa vidt man har Held med sig, og nogle af dem, der hidtil har søgt til Statens Lærerhøjskole i København, søger andetsteds hen, yderligere tømmer den bestaaende Institution og gør dens Drift relativt dyrere og samtidig opretter en anden ude i Landet, som formentlig ogsaa skal have sine lønnede Embedsmænd og sine Lærerkrafter i en betydelig Udstrækning. Jeg ser ikke, hvorledes dette kan stemme med Sparsommelighedsønskerne, som har været stærkt fremtrædende hos Venstrepartiet.

Dernæst tør jeg dog maaske gøre opmærksom paa, at selv om det ikke kan paastaas, at man ikke kan faa kvalificerede Lærerkrafter til en Lærerhøjskole andetsteds i Landet, er der dog alligevel ikke der den Adgang til at faa højt kvalificeret Arbejdskraft som her i Storkøbenhavn. Hvis den ærede Ordfører vil gennemse Beretningerne fra Statens Lærerhøjskole, vil den ærede Ordfører deraf se, at omtrent Halvdelen af Lærerne paa Statens Lærerhøjskole er Professorer ved Universitetet eller Polyteknisk Læreanstalt eller Landbohøjskolen, og jeg skulde dog mene, at det er i høj Grad betryggende med Hensyn til den saglige Side af Undervisningen, at det saaledes lykkes Statens Lærerhøjskole stadig at have en højt kvalificeret Lærerstab. Blandt de øvrige Lærere er der et ret betydeligt Antal Rektorer, som dog maa antages at være avanceret til deres Stillinger i Kraft af særlig fremragende pædagogisk Dygtighed. Nu indrømmer jeg — for det kunde aldrig falde mig ind at benægte det —, at man ude omkring i Landet i Provinsbyerne meget godt kan finde et Antal velkvalificerede Lærere til en lignende Virksomhed, men naar det er indrømmet, maa jeg dog gøre det ærede Medlem, der er Ordfører for Partiet Venstre, opmærksom paa, at de Personer, der kan tænkes paa, i Forvejen er Lærere ved Skoler, og at det derfor nødvendigvis kun kan blive et forholdsvist ringe Antal Timer, de er i Stand til at paatage sig udenfor deres pligtige Timetal i det Gymnasium eller den tilsvarende Anstalt, ved hvilken de er ansat,

og dernæst, at selv om vi endog tænker paa de allerstørste Kommuner, er dog den samlede Stab af mulige Lærerkrafter, iblandt hvilke man kan vælge de højest kvalificerede, saare ringe i Sammenligning med, hvad der staar til Raadighed her i København. Baade af den ene og af den anden Grund forekommer det mig derfor, at det er et meget daarligt begrundet Ændringsforslag.

Jeg er ogsaa noget forbavset over Ændringsforslag Nr. 19, men det skal maaske forstaas med en Smule Begrænsning. Saadan som det lyder, gaar det ud paa, at Partiet Venstre nu er villigt til at stille de fornødne Midler til en videregaaende Undervisning paa Lærerhøjskole til Raadighed. Det fremgaar ikke rigtig hverken af Ændringsforslaget eller af Motiverne, om dette skal forstaas saaledes, at det ogsaa gælder den nuværende Lærerhøjskole i København, eller om dette smukke Tilsagn kun gælder, for saa vidt der oprettes en anden udenfor København. Hvis det gælder den nuværende, saa takker jeg, fordi det er da endelig et Omslag, som betyder noget. Da vi fik Regeringen Madsen-Mygdal efter Valget i December, var den stærkeste af alle Nedskæringer den, der gik ud over Statens Lærerhøjskole i København. Det var en Nedskæring paa 40 pCt. af Budgettet for Statens Lærerhøjskole, og det var en Nedskæring, der havde en saa frygtindgydende Virkning, at Antallet af Elever sank med 37 pCt. Jeg maa derfor opfatte dette Ændringsforslag fra det ærede Partis Side som et Udfryk for, at man bittert fortryder den Taabelighed, man begik, den Gang man nedskar Statens Lærerhøjskole saa voldsomt.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det høje Tings Medlemmer for Læreruddannelsens Skyld at stemme imod samtlige Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Mindretal.

Axel Dam: Inden vi gaar til Afstemningen om de foreliggende Ændringsforslag, vil jeg gerne udtale et Par Ord, navnlig om Sprogundervisningen, ud fra mine personlige Erfaringer som Seminarielærer og specielt som Seminarielærer i fremmede Sprog. Jeg har undervist baade Begynderhold og viderekomne i Engelsk og med det Resultat, at de viderekomne eller Fortsættelsesholdene efter min Mening havde stort og godt Udbytte af denne Undervisning, ikke blot fik de opfrisket og vedligeholdt de Sprogkundskaber, de havde i Forvejen, men de fik dem ogsaa betydeligt udvidede. Derimod er det min Erfaring, at Undervisning af Begynderhold er saa